

[R2154]

MKIFANYA MAMBO HAYA.

“Kwa maana mkiyatenda hayo hamtajikwaa kamwe; kwa maana hivi mtaruzukiwa kwa ukarimu kuingia katika ufalme wa milele wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo.” — **2 Pet. 1:10, 11**

KAULI HII ya Mtume Petro inadokeza mawazo kadhaa muhimu: (1) Inaonyesha uwezekano kwa darasa linaloshughulikiwa la "kuingia kwa wingi katika ufalme wa milele wa Bwana na Mwokozi wetu Yesu Kristo." Hii ndiyo tunu ya mwito wa juu wa watakatifu washindao wa zama za Injili. Ni kweli, tunapoufikiria utukufu wake upitao kiasi, imani inaelekea kuyumba-yumba katika ahadi ya kwamba, ingawa sisi ni maskini na wasio wakamilifu, Mungu anapendekeza katika nyakati zijazo ili aonyeshe wingi wa neema yake upitao kiasi katika wema wake kwetu sisi kwa njia ya Kristo Yesu. (**Eph. 2:7**) Ijapokuwa hivyo, ndivyo ilivyo: “Sisi tumepewa ahadi kubwa mno, za thamani, ili kwa hizo tupate kuwa washirika wa tabia ya Uungu, tukiokolewa na uharibifu uliomo duniani kwa sababu ya tamaa. —kupitia tamaa za kidunia, “tamaa ya mwili, na tamaa ya macho, na kiburi cha maisha.” — **2 Pet. 1:4; 1 Yohana 2:16.**

Ahadi hizi kuu na za thamani hutia maanani kuchukuliwa kwa hawa walioitwa na Mwenye Enzi Mkuu wa ulimwengu wote kuwa wana na warithi Wake; kama warithi pamoja na Mwanawe wa pekee, mrithi wa vitu vyote: watakuwa pamoja naye hapo alipo na kuutazama utukufu wake; nao watavua hali hii ya kufa, na, kama yeye, ambaye ni “mfano dhahiri wa utu wa Baba,” watavikwa kutokufa. Ndivyo watakuwa na Bwana milele, na kumwona jinsi alivyo; kwa maana watakuwa kama yeye. Baada ya kuushinda ulimwengu, wataketi pamoja naye katika Ufalme wake, kama vile yeye alishinda na kuketi pamoja na Baba katika Ufalme wake. — **Ufu. 3:21.**

“Msiogope, enyi kundi dogo,” asema Bwana-arusi wa Kanisa mtarajiwa, “kwa maana Baba yenu ameona vema kuwapa ule Ufalme,” “kwa maana Baba mwenyewe anawapenda ninyi, kwa sababu ninyi mmenipenda mimi na kusadiki ya kwamba nalikuja kutoka kwa Mungu.” Wala hatampa kipenzi chake Ufalme kwa huzuni; kwa maana Petro asema, “mtaruzukiwa kwa ukarimu kuingia; kutakuwa na makaribisho ya utukufu, salamu ya furaha na jubile ya kutawazwa miongoni mwa wenyeji wote wa mbinguni wakati taji za ushindi zitakapowekwa juu ya vichwa vya askari wote washindi wa msalaba, mashujaa waliopigana vita vyema vya imani—walioilinda imani, wakapigana vita na ulimwengu, mwili na ibilisi, na kumaliza mwendo wao kwa uaminifu hata kufa.

Wingi huu wote wa neema na utukufu ni urithi unaowezekana wa hata mtakatifu aliye dhaifu zaidi ambaye, bila kutumainia uwezo wake mwenyewe wa kufanya hakika wito na uteule wake, anamtazamia Mungu kwa unyenyekevu siku baada ya siku ili apate nguvu za kustahimili ugumu kama askari mwema. Ikiwa mtu yeyote atajaribu kufanya hivi kwa nguvu zake mwenyewe, lazima atashindwa; kwa maana jaribu lililo moto la kujaribu kila mtu litathibitika kuwa limepita kiasi kwa nia ya mwili; lakini Mungu atendaye kazi katika waliojiweka wakfu kutaka na kutenda mapenzi yake mema, atawaimarisha na kuwatayarisha wale wanaoitgemea neema yake, ili kwamba, pamoja na Mtunga Zaburi, wanaweza kusema, “Mungu ndiye anifungaye mshipi wa nguvu. .Kwa msaada wako nimeshinda jeshi, na kwa

Mungu wangu nimevuka ukuta; na pamoja na Paulo, “Nayaweza mambo yote katika yeye anitiaye nguvu.” — **Zab. 18:32,29; Fil. 4:13. Zab.. 18:32,29; Wafil. 4:13**

(1) Basi, tusiogope kushika ahadi kubwa mno na za thamani tukiwa tumehakikishiwa kikamilifu kwamba Yeye aliyeanza kazi njema ndani yetu ataimaliza, tukimruhusu. (**Wafil. 1:6**) “Huku ndiko kushinda kuushindako ulimwengu, hiyo imani yenu” —sio imani katika sisi wenyewe; kwa maana hatuwezi kuutumainia mwili. Mwili maskini, dhaifu na unaodhoofika hautuhakikishi ujasiri katika uwezo wake kwa majukumu makubwa ya maaskari wa msalaba. Ni lazima tuchukue vifaa vyetu vya hekima na nguvu kutoka juu: hazimo ndani yetu isipokuwa zimepandikizwa humo na Roho wa Mungu.

(2) Kisha tunaona kwamba ingawa maneno ya Petro yanaonyesha kwa kutia moyo uwezekano wa urithi mtukufu kwa wote walioitwa, kuna uwezekano pia unaodokezwa wa kushindwa kuingia humo. Kuna “ikiwa,” hali ya dharura, ambayo mizani ya hukumu ya kimungu kuhusu kustahili au kutostahili kwetu kwa urithi lazima igeukie. Na ni kwa kuzingatia hali hii ya dharura Paulo anawahimiza wote walioitwa wawe na kiasi kikubwa cha akili na uangalifu wa mwenendo, akisema, “Yeye ajionaye kuwa amesimama na aangalie asianguke; (**1 Kor. 10:12**) na tena, “Basi, ikiwa imebakia ahadi ya kuingia katika pumziko lake, na tuogope mmoja wenu asije akaonekana ameikosa. (**Waebrania 4:1**) Kwa hiyo, haitoshi kwamba tumejiweka wakfu kwa Mungu kuwa dhabihu zilizo hai; kwamba tumeagana kufuata nyayo za Yesu; kwa maana kuweka wakfu, agano, ahadi, hazitafaa kitu tukizikataa, isipokuwa tu kuinuka katika hukumu dhidi yetu. “Ni afadhali usiweke nadhiri kuliko kuweka nadhiri bila kutimiza.” — **Mhub. 5:4,5. Tazama pia Kumb. 23:21-23; Mithali. 20:25; Waebr. 10:38,39; Zab. 15; Luka 9:62; Yohana 15:6; Matend. 5:4,5.**

(3) Uangalifu wetu unavutwa baadaye kwa kile kinachodokezwa katika hali hii ya dharura iliyoelezwa— “ikiwa mtafanya mambo haya.” Mambo gani?—Marejeleo ni kwa mambo yaliyotajwa katika aya zilizotangulia; yaani, kwamba kwa bidii yote tunaongeza uimara wa imani yetu; na kwa nguvu maarifa; na katika maarifa kuwa na kiasi, na katika kiasi kuwa na subira; na katika saburi utauwa; na katika utauwa upendano wa ndugu; na katika upendano wa ndugu, upendo.”

Ni muhimu kuzingatia hapa kwamba ingawa fadhila hizi zote ni matakwa ya lazima kwa wale ambao wangehesabiwa na Mungu kuwa waaminifu, ni za thamani tu zinapongezwa, au kujengwa juu ya msingi wa imani—“Mkijitahidi sana tieni katika imani yenu,”—“imani yenu ya thamani,” kama inavyofafanuliwa katika aya ya 1. Imani hii ni tumaini letu la kudumu katika mpango wa kiungu wa wokovu, unaojikita katika ukombozi unaotimizwa kupitia damu ya thamani ya Kristo, ambaye alijitoa mwenyewe bila malipo. fidia kwa wote. Hakuna haki yetu wenyewe bila msingi huu wa imani inayoweza kutusaidia kwa lolote la kutuweka mbele za Mungu. Matendo yetu yote ya haki lazima yajengwe juu ya imani hii.

Lakini je, imani katika Kristo haitoshi kwa wokovu bila kufanya jambo lolote baadaye? Kwa hili Maandiko yanajibu kwa uwazi kwamba imani kwamba Kristo atatuokoa katika dhambi zetu—wakati tungali tunapenda dhambi na kufanya kazi za dhambi—ni imani isiyo katika mahala pake; kwa maana Kristo kamwe hakupendekeza kutuokoa katika dhambi zetu, bali kutoka kwa dhambi zetu (**Mat. 1:21**); na Mungu ni mwaminifu na wa haki hata kusamehe dhambi, na kuwatakasa na udhalimu wote (**1 Yohana 1:9**) wale wanaomjia kwa njia ya Kristo, kwa imani katika damu yake iliyomwagika (uhai uliotolewa dhabihu) kama upatanisho au upatanisho kwa dhambi zetu; na katika uwezo wake wa kutakasa. “Yeye asemaye, Nimemjua [Kristo, kama Bwana na Mwokozi wangu], wala hazishiki amri zake [kutenda kazi za haki, na kuzaa matunda ya toba ya dhambi], ni mwongo,” asema Mtume Yohana, “wala kweli haimo

ndani yake." (**1 Yohana 2:4**). Kwa hiyo Mtume Paulo pia anawahimiza waamini akisema, "Wapenzi, utimizeni wokovu wenu wenyewe kwa kuogopa na kutetemeka, kwa maana ndiye Mungu atendaye kazi ndani yenu, kutaka kwenu na kutenda kwenu, kwa kulitimiza kusudi lake jema. — **Wafil. 2:12,13**.

Mungu ndiye aliyetuandalia ukombozi ulio katika Kristo Yesu, na ni Mungu aliyetuvuta kwake na ambaye ametuahidi sisi sote neema tuliyohitaji ili kutembea katika njia za haki; na zaidi, hata kufuata nyayo za Yesu katika njia ya kujitoa-dhabihu. Kwa hiyo, kwa hofu na kutetemeka,—kwa uangalifu mkubwa—tukijitahidi kuufanyia kazi wokovu wetu, ni fursa yetu daima kutambua neema iliyohidiwa ya kusaidia kila wakati wa mahitaji (Waebrania 4:16), na kuwa na ujasiri kwamba jitihada zetu bora zaidi kuelekea uadilifu zinakubalika kwa Mungu zinapoonyesha kwa njia ya wema wa haki ya Kristo, inayohesabiwa kwetu kwa imani.

Kwa kuwa tukiwa na msingi huu, na "tukiisha kuyaepuka uharibifu uliomo duniani kwa njia ya tamaa"—kwa tamaa za mwili—na kwa imani tukiwa tumeshika "ahadi kubwa zipitazo za thamani" za kufanywa washirika wa asili ya kiungu na warithi pamoja na Kristo wa Ufalme na utukufu wake, na tukiwa na shauku ya kufanya "mwito na uteule wetu kuwa hakika," hebu tuzingatie nyongeza hizi kwenye imani yetu, ambayo, ikiwa tunayo na kukuzwa daima, ni hakikisho kwamba kamwe tusianguke, na kwamba tutaruzukiwa kwa ukarimu kuingia katika Ufalme.

Nyongeza ya kwanza (wema) ni ushujaa au nguvu ya tabia katika haki. Hili ladokeza kusitawisha uadilifu mgumu zaidi katika shughuli zetu, pamoja na Mungu na wanadamu wenzetu,—uaminifu usio na kipimo, haki na ukweli vikiwa ndio kigezo pekee. Mtunga Zaburi anafafanua hivyo kwa uwazi, akisema, "Ni mtu aendaye kwa unyofu, atendaye haki, na kusema kweli moyoni mwake. Asiyesingizia kwa ulimi wake, wala hakumtenda mwenziwe mabaya, wala hakumsengenya jirani yake. Machoni pake mtu asiyefaa hudharauliwa, bali huwaheshimu wamchao Bwana. Aapaye kwa madhara yake mwenyewe, wala habadiliki [yaani, ambaye hatavunja mkataba unaoonekana kuwa haumpendezi]. Asiyetoa fedha zake kwa riba [akichukua faida isivyo haki kwa mahitaji ya wengine], wala kuchukua rushwa juu ya asiye na hatia. Afanyaye mambo haya hatatikisika kamwe." (**Zab. 15**). Mtu kama huyo ni mtu mwema, mtu mwenye tabia nzuri au yenye nguvu.

Nyongeza ya pili ni maarifa—maarifa ya Mungu na mapenzi Yake ya haki kutuhusu (yaliyofunuliwa kupitia Neno Lake, na Roho Mtakatifu). Kupuuza njia hii ya ujuzi iliyowekwa ya kiungu ni sawa na kujiwekea kiwango chetu cha uadilifu kisichokamilika na kupuuza kiwango cha kiungu. Kwa hiyo ni muhimu tutoe bidii yote katika kujifunza maneno ya Mungu ili tuweze kuimarishwa katika imani na kutenda ipasavyo.

Nyongeza ya tatu, kujidhibiti, ni mojawapo ya vipengele muhimu vya tabia nzuri. Atawalaye roho yake ni mkuu kuliko atekaye mji (**Mith. 16:32**), ni shauri la mwenye hekima; na majenerali wengi mshindi bado hawajajifunza kujithibiti na kujitawala. Kujidhibiti kunahusiana na hisia zetu zote, mawazo, ladha, hamu ya kula, taabu, raha, huzuni na matumaini. Kukuzwa kwake, basi, kinamaanisha mpangilio wa hali ya juu wa ukuzaji wa tabia. Kujidhibiti, kukiambatana na imani, uhodari, maarifa kutoka juu, kunamaanisha kuongezeka kwa bidii na utendaji katika mambo ya kiungu na kuongezeka kwa kiasi katika mambo ya dunia, katika hukumu, katika mwenendo, katika uhibitwa wa mambo ya muda, n.k. inayojulikana kwa watu wote." — **Wafil. 4:5**

Nyongeza ya nne ni subira. Muda ni kipengele cha lazima sana katika mchakato wa kukamilisha kila jambo jema. Tunda lililochunwa haraka ni lile tunda lisiloiva, gumu, chungu na kali. Muda, pamoja na kupogoa na kutia mbolea na kulima na mvua na jua, ni muhimu kwa matunda yaliyoiva na yenye kupendeza ambayo yanapendeza ladha. Ndivyo ilivyo pia kwa matunda ya mipango na makusudio, elimu na neema. Ubunifu wa kina wa Mungu hutenda kazi polepole, si tu katika serikali Yake kuu ya ulimwengu wote mzima, bali pia katika mioyo na akili za viumbe Vyake vyenye akili. Mungu anafanya mambo yote kulingana na mapenzi Yake Mwenyewe kwa kufuata kanuni zilizowekwa za sheria Zake zenye hekima na haki—za kimwili, kimaadili na kiakili. Kukosa subira katika hali yoyote ni upumbavu kusisitiza juu ya kuwa na matunda mabichi, ya haraka-haraka, machungu, na makali, ambayo, Bwana akiruhusu, yatathibitisha adhabu yenye kuumiza kwa kukosa subira iliyohitajika sana. "Saburi na iwe na kazi kamilifu (**Yakobo 1:4**)," subiri wakati wa Mungu: "Utulie katika Bwana, na umngojee kwa saburi." (**Zab. 37:7**) Ngoja wakati na njia ya Bwana na maonyesho ya mapenzi Yake katika kila hali, kuhusu sisi wenyewe na wengine pia na "wale wanaomtumaini Yeye hawataibishwa kamwe."

Imani, nguvu na maarifa huwaandaa watu wa Mungu kuwa na subira kwa kila jitihada kuelekea mema, ijapo dhaifu kiasi gani, — kuwa na subira na ulimwengu maskini, uliopofushwa, pamoja na "watoto wachanga katika Kristo," pamoja na wapole na wajinga, pamoja na wenye kusisimuliwa na wakosao, akina Petero waliojiamini kupita kiasi na akina Thomaso wenye mashaka. Lakini kuwa na subira au ushirika na "matendo yasiyozaa ya giza" na dhambi, ni upotovu wa neema hii; kwani hawa, popote wanapopatikana, wanapaswa kukemewa mara moja na kwa ukali na kukemewa kulingana na nia yao ovu; kwa saburi, hata hivyo, kwa wapotevu waliotubu, na kwa upole siku zote.

Ni dhahiri kwamba Bwana anaonekana kuwaonya watu wake juu ya hitaji kubwa la uvumilivu katika "mavuno" au mwisho wa wakati huu: subira kwa wanadamu wenzako na subira, katika vita dhidi ya uovu, na katika kungojea wakati na njia ya Bwana. kurekebisha makosa ya "ulimwengu mbovu wa sasa." Ulimwengu maskini, usio na imani, ujasiri, ujuzi wa mpango wa kiungu na subira utaanguka tayari kwa machafuko na ubabe katika siku za usoni. Neno la Bwana kwa watu wake ni, "Mnahitaji saburi." —
Waebrania 10:36

Nyongeza ya tano ni utauwa, utauwa, uungu,—ule utiifu, unaotawala uchaji wa Mungu unaozaa upatano wa moyo, uchangamfu, na upendo kwa mapenzi yake—changamko wa roho katika kumtumikia Bwana. Hii ni maendeleo ya baadaye na kipengele muhimu katika tabia ya Kikristo. Uungu, utauwa, huchipuka kutoka kwa mioyo yenye shukrani na furaha, ambayo raha yao iko katika sheria ya Bwana, katika kutafakari juu ya maagizo na ahadi zake, na katika ushirika wa siri na Mungu katika sala na sifa. Shughuli ya uchangamfu unaopendeza lazima itokane na maisha hayo ya ndani; kwa maana kinywa cha mtu hunena yaujazayo moyo, na nafsi yote huhuishwa kwa uzima mpya. Ni wale tu walio na imani hai kwa Mungu, na ambao wanaimarisha tabia zao dhidi ya uovu na kukua katika ujuzi na kujitawala na subira ndio wanaotayarishwa kufahamu ukuu wa tabia ya kiungu; na hao tu ndio wanaotiwa nguvu na hamu ya kufanana na Mungu.

Nyongeza ya sita ni wema wa kindugu, ambao kwa lazima hukua kutokana na utauwa. Kama vile kufananishwa na Mungu kunavyodhania neema nyingine zilizotajwa, ndivyo maendeleo yake yanamaanisha kuthamini haki na rehema za kiungu, na yatapanua na kuzidisha hisia zetu kwa wote wenye mwelekeo mzuri, hata kama si wakamilifu, na hasa itapanua mioyo yetu kwa wote. ambao ni wa jamii ya imani - "ndugu."

Nyongeza ya saba ni upendo, - kifungo cha ukamilifu ambacho huunganisha neema zingine zote, na kama jina linasimamia zote.

Upendo kwa Mungu pekee sio udhihirisho kamili wa neema hii; wala hakuwezi kuwa, kulingana na mafundisho ya Neno la Mungu, upendo wa dhati kwa Mungu, bila upendo unaolingana na mtu: "Mtu akisema, nampenda Mungu," asema Mtume Yohana, "naye anamchukia ndugu yake, huyo hana upendo. mwongo, kwa maana asiyempenda ndugu yake ambaye amemwona, hawezije kumpenda Mungu ambaye hajamwona?" (**1 Yohana 4:20**) Naye Yesu alisema, "Hivyo watu wote watajua ya kuwa ninyi mmekuwa wanafunzi wangu, mkiwa na upendo ninyi kwa ninyi." — **Yohana 13:35**.

Ni wingi wa neema hizi za tabia zinazoongezwa kwenye imani yetu katika Kristo kama Mkombozi na Mwokozi wetu ambayo huihakikishia nafsi dhidi ya uwezekano wa kuanguka: "Mkiyatenda hayo hamtaanguka kamwe." Dharura si katika kufanya mambo haya kikamilifu, na bila kujali haki ya Kristo kufunika makosa yetu na kufidia mapungufu yetu ya kila siku; lakini ikiwa, kwa kuongeza imani yetu katika haki iliyohesabiwa ya Kristo, tumekuza neema hizi zote kwa kadiri ya uwezo wetu, hatutaanguka. Tunapokwisha kufanya yote tuwezayo kufanya, bado tu watumwa wasio na faida, wasiosithubutu kutumainia haki yetu wenyewe, bali katika vazi la kutosha ambalo ni letu kwa imani katika Kristo, huku, kwa "bidii" thabiti, tukifanyia kazi wokovu wetu wenyewe kwa hofu na kutetemeka, tukijua kwamba haki ya Kristo inatumika tu kwa wale wanaotamani kuacha dhambi na kuufuata "utakatifu ambao hapana mtu atakayemwona Bwana asipokuwa nao." — **Waebrania. 12:14**.